

SİPERLERİMİZE KADAR SICAK YEMEK GELİYOR

Düşman tarafından vuku bulan talep üzerine son günlerde defn-i emvât [defin işlemi] için bir mütareke yapılmıştı. Her iki tarafın sıhhiye efradı tahdîd olunan [sınırlandırılan bölge]mıntıkadan kendilerine mensûb emvâtı [ölü] kaldırarak ihzâr olunan [hazırlanan] mahâllere defnediyorlardı.

Bizim sıhhiye neferlerinden biri sahrâ jandarma neferleriyle tahdîd olunan mıntıkanın en uzak hudûduna kadar gitmiş. İngilizler bunu yakalayınca doğru generallerin huzuruna kadar çıkarmışlar. General askerimizin kuvve-i maneviyesine taze kuvvet alıp almadığına dair birçok sualler sormuş. Bizim akıllı nefer de pek maharetli cevaplar vererek onları mümkün olduğu kadar dalâlete sevk etmiş ve tamâmıyla şaşırtmış. Nihayet kendisine ekmek ikram etmek istemişler ve aralarında şu muhâvere [konuşma] cereyan etmiş,

Mehmed:

-Bizim ekmeklerimiz daha has ve tazedir. Sizininki çok siyah. Hem benim karnım padişahımız sayesinde hamdolsun toktur. Sizin ekmeğinizi istemem.

General:

-Sen yalan söylüyorsun. Sizde has ekmek bulunmaz. Hepiniz açsınız.

Mehmed:

-Bizim siperlerimize kadar sıcak yemek geliyor. Ekmeğimiz en has undan sahra fırınlarında yapılıyor. Dumanı çıka çıka geliyor. Ceplerimiz fındık üzümle doludur. Ateş etmediğimiz zaman yemek yeriz. İşte bakınız, cebimde birçok fındık üzüm var. İsterseniz size de vereyim. Eğer izin verirseniz siperlerimize gideyim, size yediğimiz ekmekten de numune getireyim. Mehmed'in cebinden çıkardığı avuç dolusu âlâ üzümle fındığı gören General ve maiyeti, Türklerin umdukları gibi aç olmadıklarını, hatta kendilerinden daha iyi beslendiklerini anlayarak pek bir sukût-ı hayâle uğramışlar ve biraz sonra da bizim Gâzî Mehmed'i salıvermişler.

Koca Mehmed, General'e avuç dolusu üzüm ve fındığı nasıl uzattığını müftehirâne [iftihar ederek] anlatırken arkadaşları da İngilizlere inat ağızlarına birer avuç daha atıyorlardı.